

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 650/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sadu Rejonowego w Radomsku z dnia 22 czerwca 2022 roku sygn. akt II K147/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>zarzut naruszenia przepisów postępowania, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności:</p> <p>- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, w miejsce swobodnej, ocenę materiału dowodowego i na podstawie takiej dowolnej oceny, a odnoszącej się głównie do analizy stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, jak i</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

nagminności w skali kraju popełnionych przestępstw drogowych, w tym prowadzenia pojazdów mechanicznych, dojdzie do przekonania, iż jedynie kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i zastosowanym środkiem karnym na okres 4 lat umożliwi spełnienie przesłanek funkcji prewencyjnej, co w kontekście niniejszej sprawy prowadzi do wydania wyroku, który w swej treści prowadzi do rażąco niewspółmiernej kary wydanej wobec oskarżonego w kontekście jego schorzenia w postaci zaburzeń psychicznych w postaci schizofrenii,

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, w miejsce swobodnej, ocenę materiału dowodowego i tym samym przyjęcie przez sąd, że w chwili popełnienia zarzucanego czynu oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1, 21 mg/l alkoholu w wydychanym

powietrzu, co jak wynika z opinii jest stężeniem najwyższym, co skutkuje nieuprawnionym przypisaniem oskarżonemu tejże wartości w przypadku, gdy jak wynika z akt sprawy pierwsze badanie oskarżonego na wynik alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło 1, 11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

- art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 k.p.k. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia wpływu choroby w postaci schizofrenii paranoidalnej na wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i środka karnego,

zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że oskarżony A. P. dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu przy stężeniu alkoholu wynoszącym 1, 21 mg/l alkoholu w

	<p>wydychanym powietrzu, w przypadku gdy okoliczności ujawnione w toku rozprawy nie wskazują, iż oskarżony w chwili poruszania się pojazdem mechanicznym znajdował się w przypisanym mu czynnie stężeniu alkoholu,</p> <p>- zarzut alternatywny rażącej niewspółmierności kary i środków karnych gdyż w kontekście ograniczonej poczytalności w stopniu znacznym, występowania schorzenia w postaci schizofrenii paranoidalnej wystarczające jest wymierzenie kary grzywny i i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił wprawdzie zarzutu obrony, że sąd pierwszej instancji błędnie</p>				

ustalił iż w chwili popełnienia zarzucanego czynu oskarżony A. P. znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1, 21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, ale przyznał rację skarżącemu, że opis czynu powinien w tym zakresie wskazywać wartość 1, 11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd rejonowy zgodnie z dowodami zebranymi w sprawie przyjął, że oskarżony kierując pojazdem mechanicznym znajdował się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia 1, 21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (co odpowiadało ostatniemu z wyników przeprowadzonych badań).

Funkcjonariusze policji po przybyciu na miejsce, w którym zatrzymał się samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) kierowany przez oskarżonego, przeprowadzili badanie jego osoby

na zawartość
alkoholu w
wydychanym
powietrzu. Wynik
pierwszego pomiaru
badania stanu
trzeźwości
dokonanego dnia 28
kwietnia 2021 roku o
godzinie 23:34 przy
użyciu analizatora
wydechu A. I. Nr.
(...) wyniósł 1,
11 mg/l alkoholu
w wydychanym
powietrzu, zaś
kolejne wyniki
wykazały wyższe
wartości (o
godzinie 23:52 - 1,
18 mg/l alkoholu
w wydychanym
powietrzu, o
godzinie 23:56 - 1,
17 mg/l alkoholu
w wydychanym
powietrzu, o
godzinie 23:57 - 1,
21 mg/l alkoholu
w wydychanym
powietrzu). Słusznie
zatem wywiódł
obrońca, że przyjęte
przez sąd
merytoryczny w
opisie czynu
przypisanego
oskarżonemu
stężenie alkoholu w
wysokości 1, 21
mg/l zostało przez
niego osiągnięte
dopiero o godzinie
23:57, a więc po
ponad 40 minutach
od zakończenia
kierowania
pojazdem. Zatem
w opisie czynu
powinien znaleźć się

wynik pierwszego chronologicznie badania, gdyż był najbliższy w odniesieniu do czasu kierowania przez oskarżonego pojazdem (aczkolwiek w istocie prowadził następnie do stężenia 1, 21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 23:57). Dlatego sąd odwoławczy dokonał korekty opisu czynu przypisanego zaskarżonym wyrokiem przyjmując, że w czasie kierowania samochodem oskarżony A. P. znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1, 11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wbrew wywodom apelacji sąd pierwszej instancji prawidłowo ocenił stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu, jako wysoki, jak i we właściwy sposób rozważył okoliczności łagodząco wpływające na zastosowanie reakcji karnej na popełniony czyn, a w szczególności wpływ choroby psychicznej

oskarżonego w postaci schizofrenii paranoidalnej na jego zachowanie drogowe. Jak wskazują pisemne motywy zaskarżonego wyroku sąd ten uwzględnił porę nocną inkryminowanego zdarzenia, w której natężenie ruchu maleje, uprzednią niekaralność oskarżonego oraz jego działanie w warunkach ograniczonej poczytalności określonej w art. 31 & 2 k.k.

Zasadnie sąd ten jednocześnie wskazał na umniejszenie znaczenia tej ostatniej kwestii dla oceny stopnia zawinienia sprawcy i wymiaru kary, ze względu na nieskomplikowany w swym przebiegu charakter czynu i stan upojenia alkoholowego zwykłego - prostego oskarżonego, do którego się sam doprowadził spożywając duże ilości alkoholu.

Sąd odwoławczy w pełni podziela argumentację sądu pierwszej instancji

co do zasadności wymierzenia oskarżonemu za rozważany czyn kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat i obok niej kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, po 10 złotych każda. Jakkolwiek przepis art. 178 a & 1 k.k. przewiduje zagrożenie alternatywne karami grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności do 2 lat, to przyznać trzeba potrzebę oddziaływania na oskarżonego karą zasadniczą najsurowszego rodzaju, gdyż jest on osobą leczoną psychiatrycznie, przyjmującą leki psychotropowe, mogące wchodzić w interakcję z alkoholem, a w konsekwencji skutkować - jak wskazuje opinia toksykologiczna - nadmierną sennością, zakłóceniem funkcji motorycznych, lukami w pamięci i problemami z oddychaniem.

Zatem słusznie wywiódł sąd rejonowy, że jedynie kara zasadnicza pozbawienia wolności będzie na tyle dolegliwa aby wymusić na oskarżonym respekt dla prawa, a w szczególności dla naruszonej przez niego normy prawno - karnej zabraniającej prowadzenia pojazdów po drogach publicznych w stanie nietrzeźwości i aby wzbudzić w nim potrzebę podporządkowywania się regułom życia w społeczeństwie.

Orzeczona zaskarżonym wyrokiem kara pozbawienia wolności jakkolwiek jest najsurowszą z katalogu kar zasadniczych, przewidzianego za przypisane oskarżonemu przestępstwo, to z uwagi na mnogość występujących po stronie tego ostatniego okoliczności obciążających, nie może uchodzić za rażąco surową. Wysoki stopień naruszenia przez ww. zasady trzeźwości

uczestników ruchu drogowego (1, 11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co odpowiada 2,3 promila alkoholu we krwi), stworzenie realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego (pieszych i innych kierujących) oraz dla swojego pasażera, przewożonego na przednim siedzeniu i potencjalnych kolejnych dwóch, którzy wsiedli do jego pojazdu i zajęli miejsca na tylnej kanapie, ale z którymi nie zdążył odjechać z powodu zatrzymania dokonanego przez wezwany na interwencję patrol policji, to okoliczności świadczące o nieodpowiedzialnym zachowaniu sprawcy, wymagającym surowego potraktowania w aspekcie realizacji dyrektyw wymiaru kary zawartych w art. 53 & 1 k.k.

Określony na 4 lata zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, spełni w należyty sposób funkcję

indywidualnoprewencyjną

- utrudni oskarżonemu ponowne popełnienie przestępstwa tego samego rodzaju, a jednocześnie wyeliminuje go jako kierującego pojazdami na pewien czas z ruchu drogowego. Ponadto w pewnym zakresie zrealizuje funkcję wychowawczą, uświadamiając mu konieczność przestrzegania przepisów prawa ruchu drogowego.

Generalnoprewencyjny

mechanizm oddziaływania tego zakazu prowadzenia pojazdów wzbudzi obawy u potencjalnych sprawców. Spowoduje także ukształtowanie przekonania o nieopłacalności przestępstw skutkujących orzeczeniem zakazu i potrzebie przestrzegania przepisów ruchu drogowego. Orzeczony zakaz spełni także funkcję retributywną, wyrażającą się w wyrządzeniu oskarżonemu zasłużonej dolegliwości.

Proponowany przez skarżącego trzyletni okres zakazu byłby mało dolegliwy, zwłaszcza z uwagi na bezrefleksyjność działania oskarżonego - kierowania pojazdem mechanicznym mimo dużej dawki spożytego alkoholu.

Zgodzić należy się zatem z sądem rejonowym, że proponowana przez obronę inna kara wolnościowa - grzywna i minimalny wymiar środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, nie skłoniłyby oskarżonego do refleksji nad dotychczasową postawą i nie zmotywowałyby go do poszanowania porządku prawnego. Słuszna jest zatem ocena sądu pierwszej instancji, że wymierzona odpowiednio surowa kara i środek karny stanowią dolegliwość odpowiadającą stopniowi winy, uwzględniają należycie cele zapobiegawcze i wychowawcze (zapobiegą

<p>powrotowi do przestępstwa, będą skłaniać oskarżonego do przestrzegania społecznie akceptowanych norm zachowania), jak również, co także istotne, uwzględniają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie popłaca.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary grzywny w miejsce kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i obniżenie wymiaru środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do 3 lat</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek nie jest zasadny z przyczyn podanych powyżej.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w wyroku, poza wartością stanu nietrzeźwości oskarżonego w czasie kierowania pojazdem mechanicznym i		

<p>przyjęciem, że wynosił on 1, 11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Powody zmiany zaskarżonego wyroku i utrzymania w mocy tegoż wyroku w pozostałym zakresie, zostały przedstawione w pkt. 3.1. niniejszego opracowania.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął iż oskarżony A. P. w czasie kierowania samochodem znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1, 11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		

<p>Powody zmiany zaskarżonego wyroku zostały przedstawione w pkt. 3.1. niniejszego opracowania.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3.	Podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego stanowiły przepisy art. 634 k.p.k., art. 627 k.p.k. art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity : Dz. U. z 1983 roku, Nr 49 poz. 223 z późniejszymi		

	zmianami) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. 108, poz. 1026 z późniejszymi zmianami).
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana